15/08/2019

ΒΕΡΜΙΟ: Πανηγύρισε η Παναγία Σουμελά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη 15 Αυγούστου, το πρωί, τελέστηκε με λαμπρότητα **η εορτή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου στο Πανελλήνιο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά** στην Καστανιά του Βερμίου.

Στο πανηγυρικό συλλείτουργο προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, ενώ έλαβαν μέρος οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγος, Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος, Ιλίου, Αχαρνών και Πετρουπόλεως κ. Αθηναγόρας, Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Ιωάννης, Ιωαννίνων κ. Μάξιμος, ο οποίος χοροστάτησε και στον Όρθρο, Τρίκκης και Σταγών κ. Χρυσόστομος, Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος και ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, **παρουσία του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλου,**

τελέστηκε μνημόσυνο για τα θύματα της γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού, με αφορμή την συμπλήρωση 100 ετών.

Επίσης, όπως κάθε χρόνο το Ίδρυμα τίμησε δύο αριστεύσαντες μαθητές του Μακροχωρίου στη μνήμη των μαθητών που χάθηκαν στο τραγικό δυστύχημα των Τεμπών και την τιμητική διάκριση απένειμε ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

Ακολούθησε η καθιερωμένη λιτάνευση της ιεράς εικόνος και το τρισάγιο ενώπιον του μνημείου του Αλέξανδρου Υψηλάντη.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ομιλία του Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας:

«Ποῦ νῦν ἀπαίρεις σκηνή ... Θεοῦ τοῦ ζῶντος;» (Κανών α΄, η΄ ᾠδή)

Μία σκηνή, τή σκηνή τῆς ἐνδό-ξου εἰς οὐρανούς Μεταστάσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, μᾶς πε-ρι-γράφει ὁ ἱερός ποιητής τοῦ πρώ-του Κανόνος τῆς ἑορτῆς, ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ μελωδός, καί μᾶς μετα-φέρει στή Σιών, ὅπου «ἡ πληθύς τῶν θεολόγων» παρακολουθεῖ τήν Παναγία Παρθένο νά ἀνέρ-χε-ται στά χέρια τοῦ Υἱοῦ της πρός τόν οὐρανό.

Τήν παρακολουθεῖ καί κραυγά-ζει: «Ποῦ νῦν ἀπαίρεις σκηνή ... Θεοῦ τοῦ ζῶντος;» Ποῦ πηγαίνεις, λοιπόν, ἐσύ πού εἶσαι ἡ σκηνή τοῦ ζῶντος Θεοῦ;

Δέν φεύγει γιά τήν Αἴγυπτο τώρα ἡ Παναγία Παρθένος, κυνηγημένη ἀπό τήν κακία καί τή μανία τοῦ Ἡρώδου, ἔχοντας στήν ἀγκάλη της βρέφος τόν μονογενῆ Υἱό της, ἀλλά ἀνέρχεται δοξασμένη στούς οὐρανούς. Καί δέν εἶναι αὐτή τώ-ρα πού κρατᾶ

στοργικά τόν Υἱό της, ἀλλά εἶναι ὁ Υἱός της, ὁ Χρι-στός, αὐτός πού κρατᾶ μέ σεβασμό στά χέρια του τήν ψυχή τῆς Πανα-γίας Μητέρας του καί τήν ἀνεβά-ζει στά οὐράνια σκηνώματα γιά νά εἶναι ἐκεῖ αἰωνίως πάρε-δρος τοῦ θρόνου του, πρέσβειρα καί μεσίτρια τῶν ἀνθρώπων καί συγχρόνως δόξα καί καύχημα τῶν γηγενῶν.

Αὐτό τό γεγονός, αὐτό τό θαῦμα τῆς Κοιμήσεως καί τῆς εἰς οὐρα-νούς Μεταστάσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τό ὁποῖο δέν περιέ-γρα-ψε μόνο ἡ εὔλαλος γλῶσσα τῶν ἱερῶν ὑμνογράφων, ἀλλά ἀποτύ-πωσε ἀριστοτεχνικά καί ὁ ἐμπνευ-σμένος χρωστήρας τῶν βυζαντι-νῶν ἁγιογράφων, ὅπως βλέπουμε στίς τοιχογραφίες τῶν ναῶν μας, τιμᾶ σήμερα ὁ ὀρθόδοξος Χριστια-νι-κός κόσμος, τιμᾶ σήμερα ὁ Ἑλλη-νισμός σέ ὅλα τά μήκη καί τά πλάτη τοῦ κόσμου, σέ στεριές καί σέ θάλασσες.

Τό τιμᾶ ὅμως ὅλως ἰδιαιτέρως ὁ Πο-ντιακός Ἑλληνισμός, ὁ ὁποῖος προστρέχει σήμερα ἐδῶ, στό ἱερό αὐτό κατοικητήριο τῆς ἐφεστίου εἰκό-νος τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πό-ντου, στό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Πα-ναγίας Σουμελᾶ, εὐλαβής προσκυ-νητής καί λάτρης τῆς Παρ-θένου.

Τό τιμᾶ ἐδῶ, ὅπου συρρέουν καί φέτος, ὅπως κάθε χρόνο, Πόντιοι ἀπό ὅλα τά μέρη τοῦ κόσμου καί ὄχι μόνο, εὐσεβεῖς προσκυνητές τῆς Πανα-γίας μας, μαζί μέ τούς ἄρχοντες τοῦ τόπου καί τοῦ Γένους μας, γιά νά ἐκφράσουν μαζί μέ τούς Πο-ντίους τόν σεβασμό καί τήν ἀγάπη τους πρός τήν Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου καί τῶν ἀνθρώπων καί νά τῆς ἐμπιστευθοῦν τίς ἀγωνίες καί τίς ἐλπίδες τους γιά τό σήμερα καί τό αὔριο τῆς ζωῆς τους, τῶν παιδιῶν τους, τῆς πατρίδος μας.

Καί τό φετινό προσκύνημα στή χάρη τῆς Θεομήτορος, ὁ φετινός ἑορτασμός τῆς ἐνδόξου Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐδῶ στίς πλαγιές τοῦ Βερμίου, στή νέα Μο-νή τῆς Παναγίας τῆς Σουμελᾶ, ἔχει μία ξεχωριστή σημασία ὄχι μόνο γιά τόν Ποντιακό Ἑλληνισμό ἀλλά γιά ὅλους τούς Ἕλληνες καί γιά ὅλον τόν κόσμο. Γιατί φέτος συμπληρώθηκαν 100 χρόνια ἀπό τή Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου. Συμπληρώθηκαν 100 χρό-νια ἀπό τήν ἐποχή πού οἱ πατέρες μας, ὁ ἀκμάζων γιά αἰῶνες Ἑλλη-νισμός τοῦ Πόντου, ἔγινε θύμα μιᾶς ὑπερφίαλης πολιτικῆς, ἡ ὁποία ἐπικουρού-μενη ἀπό τά οἰκονομικά κυρίως συμ--φέροντα τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἐπο-χῆς, ἐπεδίωξε τόν ἀφανισμό τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου μέ κάθε τρόπο καί μέ κάθε μέσο.

Ἀναρίθμητες οἱ μαρτυρίες γιά τό ἔγκλημα πού διεπράχθη ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου. 353.000 χιλιάδες εἶναι ὁ ἀριθμός τῶν θυμάτων αὐτῆς τῆς ἀπάνθρω-πης πολιτικῆς, ἐξαιτίας τῆς ὁποίας ὁ Ἑλληνισμός δέν κατέβαλε μόνο βαρύ φόρο αἵματος, ἀλλά ξερρι-ζώθηκε βίαια ἀπό τίς πατρογο-νικές του ἑστίες

καί ἀναγκάσθηκε νά πάρει τόν πικρό δρόμο τῆς προσ-φυγιᾶς.

«Θρῆνος καί κλαυθμός καί ὀδυρ-μός πολύς, Ραχήλ κλαίουσα τά τέκνα αὐτῆς ...».

Ὁ προφητικός λόγος γιά τή σφα-γή τῶν νηπίων ἀπό τόν Ἡρώδη ἐπα-ναλήφθηκε γιά τήν ἀποτρό-παιη αὐτή καταστροφή πού δέν μπορεῖ νά συλλάβει νοῦς ἀνθρώ-που.

Ὁ Ποντιακός Ἑλληνισμός ξεκί-νη-σε τή μαρτυρική πορεία τῆς ἐξόδου ἀπό τόν τόπο του, ἀπό τόν τόπο στόν ὁποῖο γιά αἰῶνες μεγα-λούργησε. Τόν πόνο καί τήν ὀδύ-νη αὐτῆς τῆς συμφορᾶς ἀπά-λυνε ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Κυ-ρίου μας. Τήν εὐχή της πῆραν μαζί τους φεύγοντας οἱ πατέρες μας ὡς προ-στασία καί σκέπη τους. Ἡ χάρη τῆς Παναγίας τῆς Σουμελιώτισσας, πρός τήν ὁποία πάντοτε κατέφευ-γαν οἱ Πόντιοι καί στίς χαρές καί στίς λύπες, καί δέν παρέλειπαν πο-τέ νά τιμοῦν πανηγυρικά τήν ἑορτή τῆς ἐνδόξου Κοιμήσεώς της ἀνη-φορίζοντας στό ἱστορικό μο-να-στήρι της, ἦταν αὐτή πού τούς συνόδευε.

«Ποῦ νῦν ἀπαίρεις σκηνή ... Θεοῦ τοῦ ζῶντος;»

Αὐτοί πού ρωτοῦν τώρα δέν εἶναι «οἱ θεολόγοι τῆς Σιών», δέν εἶναι οἱ ἀπόστολοι καί οἱ ἱεράρχες, οἱ ὁποῖοι συναθροίσθηκαν νεύματι θείῳ γιά νά κηδεύσουν τό ἄχρα-ντο σῶμα τῆς Θεομήτορος.

Αὐτοί πού ρωτοῦν εἶναι οἱ ἄγ-γελοι καί οἱ ἀρχάγγελοι, εἶναι ὁ εὐαγγε-λιστής Λουκᾶς πού ἀποτύ-πωσε στήν εἰκόνα τῆς Σουμελιώ-τισσας τό ἱερό πρόσωπο τῆς Ὑπε-ραγίας Θεοτόκου, εἶναι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος τοῦ Βαζε-λῶ-νος καί ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Γεώργιος ἀπό τόν Περιστερεῶτα.

«Ποῦ νῦν ἀπαίρεις σκηνή ... Θεοῦ τοῦ ζῶντος;»

Δέν χρειάζεται ὅμως ἀπάντηση στήν ἐρώτηση αὐτή, γιατί ἡ Ὑπε-ραγία Θεοτόκος, ἡ στοργική Μητέ-ρα ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων, ἀποδει-κνύει συνοδεύοντας τά παιδιά της, τούς Ποντίους πού ἐκδιώχθηκαν ἄδικα καί βάναυσα ἀπό τίς πα-τρο-γονικές τους κοιτίδες καί ὑπέστη-σαν τή βαρβαρότητα τῆς Γενοκτο-νίας, ὅτι ὄντως «ἐν τῇ κοιμήσει οὐ κατέλιπε τόν κόσμον».

«Ἀπαίρει» ἡ «σκηνή τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος» ἀπό τίς πλαγιές τοῦ ὄρους Μελᾶ στόν Πόντο, γιατί ἔφυ-γαν ἀπό ἐκεῖ τά παιδιά της, καί ἔρχεται γιά νά ἐγκατασταθεῖ ἐδῶ, στίς πλαγιές τοῦ μακεδονικοῦ Βερ-μίου, γιά νά τά ἐποπτεύει καί νά προσφέρει τή μητρική προ-στασία της.

Γιά αἰῶνες βρισκόταν ἡ ἱερή εἰ-κόνα τῆς Παναγίας στόν Πόντο μαζί μέ τούς ἀκρίτες τῆς ἑλληνι-κῆς γῆς γιά νά ἀποτρέπει ὡς Ὑπέρ-μαχος Στρατηγός τίς προσβο-λές τῶν ἐχθρῶν. Καί τώρα, πού «κρί-μασιν οἷς οἶδεν ὁ Θεός» ὁ

Ἑλλη-νισμός τοῦ Πόντου διωγμέ-νος καί ταλαιπωρημένος ἀπό τίς κακουχίες βρῆκε φιλόξενη στέγη στή γῆ τῆς Μακεδονίας μας, ἦλθε καί ἡ Παναγία μας μαζί του.

Ἦλθε γιά νά γίνει καί ἐδῶ ἡ ἰσχυρή προστάτις τῶν τέκνων της, Ποντίων καί Μακεδόνων, τά ὁποῖα φυλάσσουν τά ὅρια τῆς πα-τρώας γῆς, τά ὁποῖα ἀγωνίζονται νά διαφυλάξουν τό ὄνομά της, τήν ἱστορία της, τήν ταυτότητά της, ἀπό ὅσους ἐπιδιώκουν νά τά σφετερισθοῦν.

Ἦλθε καί βρίσκεται δίπλα μας, μεσιτεύουσα συγχρόνως πάντοτε γιά ἐμᾶς στόν Υἱό της, ὥστε νά μήν ἐπιτρέψει νά ἐπαληθευθεῖ καί πάλι γιά τό Γένος μας ὁ λόγος τοῦ ἐθνικοῦ μας ποιητῆ, «πάντοτε εὐ-κολόπιστοι καί πάντα προδο-μέ-νοι», γιά νά μήν θρηνήσουμε ποτέ ξανά νέα θύματα γενοκτονιῶν καί ἐθνικῶν συμφορῶν.

Καί δέν θά συμβεῖ αὐτό, ἐάν ὅλοι εἴμεθα ἑνωμένοι κάτω ἀπό τήν ἰσχυρή προστασία τῆς Παναγίας μας, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ ὁποία βρίσκεται πάντοτε στό πλευ-ρό ὅσων τήν ἔχουν ἀνάγκη, ὅσων πονοῦν, ὅσων διώκονται καί ὅσων ἀδικοῦνται.

Βρίσκεται δίπλα σέ ὅσους τήν σέβονται καί τήν τιμοῦν, σέ ὅσους ἐπικαλοῦνται τό ὄνομά της καί ζητοῦν τήν ἀκαταίσχυντη βοήθειά της.

Γιά ὅλους ἐμᾶς ἡ Παναγία μας «ἐν τῇ Κοιμήσει οὐ κατέλιπεν τόν κόσμον», γι᾽ αὐτό καί τιμοῦμε μέ ᾠδές καί ὕμνους τήν ἔνδοξο Κοί-μη-σή της. Γι᾽ αὐτό καί τήν τιμοῦμε σέ κάθε ναό, σέ κάθε παρεκκλήσι πού φέρει τό ὄνομά της. Γι᾽ αὐτό καί τήν τιμοῦμε καί στό περίλα-μπρο αὐτό κατοικητήριό της μέ τήν παρουσία πλειάδος Σεβασμιω-τάτων ἁγίων Ἀρχιερέων, οἱ ὁποῖοι λαμπρύνουν μέ τήν παρουσία τους τήν πανήγυρη αὐτή τῆς Παναγίας τοῦ Πόντου καί τιμοῦν μαζί μέ τόν πρῶτο πολίτη τῆς χώρας μας, τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας, καί τούς ἐκπροσώπους τῶν πολιτικῶν καί στρατιωτικῶν ἀρχῶν τῆς πα-τρίδος μας τή μεγάλη αὐτή Θεο-μητορική ἑορτή ἀλλά καί τόν Ποντιακό Ἑλληνισμό.

Ἄς ὑψώσουμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς καί αὐτή τήν ὥρα νοῦν καί καρδία πρός τήν ἀπαίρουσα ἐν δόξῃ πρός τούς οὐρανούς Θεομήτορα καί ἄς τήν ἱκετεύσουμε νά φυλάττει τά πιστά τέκνα της, νά προστατεύει τούς εὐλαβεῖς λάτρεις της, νά ἀποτρέπει κάθε ἐπιβουλή ὁρατῶν καί ἀοράτων ἐχθρῶν καί νά σκέ-πει μέ τή χάρη της τόν Πο-ντιακό Ἑλληνισμό ὅπου γῆς, τήν πατρίδα μας καί ἰδιαιτέρως τή Μακεδονία μας καί ὅλα τά μέρη πού πλήττονται τίς ἡμέρες αὐτές ἀπό τίς πυρκαϊές, γιά νά τήν ὑμνοῦμε καί νά τήν τιμοῦμε πάντοτε.